

1/θεσιο Ολοήμερο Νηπιαγωγείο
Αχίου Δημητρίου Αρχολίδας
Σχολικό Έτος 2017-2018

ΜΙΑ
ΣΤΑΓΟΝΟΠΑΡΕΑ
ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ
ΝΑ ΣΩΣΕΙ ΤΗ ΓΗ

ένα παραμύθι για το περιβάλλον

1/θεσιο Ολοήμερο Νηπιαγωγείο
Αγίου Δημητρίου Αρχολίδας
Σχολικό Έτος 2017-2018

**ΜΙΑ ΣΤΑΓΟΝΟΠΑΡΕΑ
ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ
ΝΑ ΣΟΣΕΙ ΤΗ ΓΗ**
ένα παραμύθι για το περιβάλλον

Συγγραφική ομάδα, εικονογράφιση:

**τα παιδιά του 1/θεσιου
Ολοήμερου Νηπιαγωγείου
Αγίου Δημητρίου Αρχολίδας**

και οι νηπιαγωγοί
**Ευαγγελία Γιαννέλου
Αγγελική Ντέρτη**

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν μια σταχονοπαρέα, οι εφτά σταχόνες, η Θαλασσοχέννητη, η Κρυσταλλένια, η Ποταμένια, η Νερένια, η Σταχονίτσα, η Νερούλα και ο Σταχονούλης. Εφτά, όσα και τα χρώματα του ουράνιου τόξου, όσες και οι ημέρες τις εβδομάδας, όσοι και νάνοι της Χιονάτης, όσα και τα πόδια της κυρά-Σαρακοστής, όσα και τα παιδιά του νηπιαγωγείου μας.

Τους άρεσε πολύ να κάνουν ταξίδια και μετά, όταν συναντιούνταν επάνω σ' ένα σύννεφο ή μέσα στον μεγάλο ωκεανό, να διηγούνται τις περιπέτειές τους η μια στη άλλη. Είχαν αυτή τη συνήθεια από πολύ παλιά, όταν ήταν μικρές και η κυρά-Δροσερούλα, η πιο παλιά σταχόνα, τους έλεγε ιστορίες για τα ταξίδια της πάνω στη γη, από τα πιο ψηλά βουνά, μέχρι τις πιο βαθιές θάλασσες, από τις πιο σκοτεινές καταιγίδες και χιονοθύελλες, μέχρι τα πιο φωτεινά ουράνια τόξα.

Τώρα λοιπόν, που συναντήθηκαν, μετά από πολύ καιρό όλες, σε ένα συννεφάκι, κάθισαν να τα πουν και να διηγηθούν τις περιπέτειές τους η μια στην άλλη.

Η Θαλασσοχέννητη μίλησε πρώτη. Είπε ότι μια μέρα με ήλιο κολυμπούσε στη μεγάλη θάλασσα, ζεστάθηκε και εξατμίστηκε. Ανέβηκε ψηλά στον ουρανό και έφτασε σε ένα συννεφάκι. Ο άνεμος φύσηξε δυνατά και παρέσυρε το συννεφάκι πάνω από ένα βουνό. Εκεί έκανε πολύ κρύο, έτσι, η Θαλασσοχέννητη μεταμορφώθηκε σε χιονονιφάδα και έπεσε απαλά στο βουνό, ενώθηκε με τις άλλες χιονονιφάδες κι έχινε χιόνι. Πάνω στο χιόνι χλιστρούσε το σκι κι έκανε σλάλομ ο σκιέρ. Ήταν χειμώνας.

Μετά από λίγο καιρό ήρθε η άνοιξη, έλιωσε το χιόνι και φάνηκε το χρασίδι. Η Θαλασσοχέννητη έχινε νερό, κύλησε και πήγε σε μια πηγή με πολλές πεταλούδες και αχριολούλουδα. Εκεί πήγε ένα ζωάκι, ένα ελάφι που είχε κέρατα, έφαγε χρασίδι και ήπιε νερό από την πηγή. Ήπιε και την Θαλασσοχέννητη. Αυτή πήγε πρώτα στην κοιλιά του και μετά μέσα στο σώμα του. Εκεί είδε το σκελετό του ελαφιού και το αίμα του. Το ελάφι, μετά από λίγο, άρχισε να τρέχει και ιδρώσε, ύστερα έκανε τσίσα και η Θαλασσοχέννητη βγήκε και έπεσε στο χώμα, που βράχηκε. Εκεί τη ζέστανε ο ήλιος, εξατμίστηκε και πήγε ψηλά στα σύννεφα.

Η Ποταμένια, πήρε αμέσως το λόγο και είπε ότι και αυτή ήταν σε ένα σύννεφο, μετά φύσηξε πολύ κι έφτασε πάνω από ένα μεγάλο βουνό. «Λες να πήγαμε στο ίδιο βουνό Θαλασσοχέννητης;» είπε η Ποταμένια και γέλασε. Στη συνέχεια είπε ότι άρχισε να κρύνει και σαν χιονοπλάδα έπεσε κι έγινε κι αυτή χιόνι. Δυο παιδάκια, άρχισαν να παίζουν χιονοπόλεμο κι έφτιαζαν χιονόμπαλες και χιονάνθρωπο. Η Ποταμένια βρέθηκε στο μάγουλο του χιονάνθρωπου. Τα παιδιά, πήραν τα σνόουμπορντ και έπαιζαν για λίγο στο χιόνι. Μετά έφυγαν και άφησαν μόνο του το χιονάνθρωπο. Ο χιονάνθρωπος, έμεινε ακίνητος στο βουνό.

Την άλλη μέρα, έκανε ζέστη και ο χιονάνθρωπος έλιωσε. Η Ποταμένια κύλησε σε ένα ρυάκι, εκεί κοντά και έπειτα σε ένα ποταμάκι, μαζί με άλλες σταχόνες, πολύ-πολύ χρήγορα, αλλά τελευταία στη σειρά της. Πέρασε από λόφους γεμάτους λουλούδια και σπιτάκια και έφτασε στη θάλασσα. Εκεί συνάντησε την Κρυσταλλένια και μαζί εξατμίστηκαν και πήγαν στα σύννεφα.

Η Κρυσταλλένια, χαμοχέλασε και άρχισε να διηγείται τη δική της περιπέτεια. Μια μέρα, ήταν πάνω σε ένα σύννεφο. Το σύννεφο ψιχάλισε και αυτή έπεσε απ' τον ουρανό σιγά. Όπως έλεγε συνάντησε τη Θαλασσοχέννητη και μαζί περάσανε από μια σωλήνα και βρέθηκαν στη θρύση ενός σπιτιού. Κύλησαν και έπεσαν σε μια μπανιέρα, που ένα παιδάκι έκανε μπάνιο και το έπλενε η χιαχιά του.

Η Κρυσταλλένια, μαζί με τη Θαλασσοχέννητη, πρώτα έκαναν μούσκεμα τα μαλλιά του μικρού αχοριού και μετά το χαρχάλισαν λίγο στο δέρμα του και αυτό χέλασε. Αφού το καθάρισαν καλά, οι σταχόνες κύλησαν μέσα από την τρύπα της μπανιέρας στο σιφόνι και έφτασαν σε μια σωλήνα.

Η σωλήνα όμως είχε μια τρυπίτσα και η Κρυσταλλένια έπεσε στο χώμα και πότισε μια αμυγδαλιά εκεί κοντά. Η αμυγδαλιά ήπια χρήχορα το νερό γιατί διψούσε και η Κρυσταλλένια ανέβηκε στα κλαδιά, μέσα από τον κορμό, και έχινε δροσοσταλίδα πάνω στα φύλλα της αμυγδαλιάς. Το πρωί, όταν ο ήλιος ανέβηκε ψηλά στο ουρανό, εξατμίστηκε και έφτασε σε ένα σύννεφο.

Η Νερένια περίμενε ανυπόμονα τη σειρά της, γιατί είχε κάτι πολύ αστείο να πει. Τους είπε ότι μια μέρα που ήταν πάνω σε ένα σύννεφο, έγινε μια φοβερή καταιχίδα. Η Νερένια, έγινε μια μικρή μπαλίτσα, σαν μικρό παχάκι, δηλαδή χαλάζι, και έπεσε με πολύ μεγάλη φόρα στη θάλασσα κι εκεί έλιωσε κι έγινε πάλι σταχόνα. Η Νερένια, για λίγο, κολύμησε στη θάλασσα, συνάντησε λίγα ψαράκια και κάποια δελφίνια κι έπαιζε κάνοντας τούμπες στον αέρα μαζί τους. Μετά εξατμίστηκε και ανέβηκε πάλι σε ένα σύννεφο.

Με τη βοήθεια του αέρα το σύννεφο πήγε προς την άλλη μεριά κι έφτασε πάνω από ένα δάσος. Έβρεξε κανονικά πάνω στο δάσος και έπεσε πάνω στα φύλλα των δέντρων, μαζί με άλλες σταχόνες και κυλούσαν και κυλούσαν. Σε λίγο, είδαν μian αρκούδα καφέ και τις ρούφηξε. Οι σταχόνες μπήκαν στο στόμα της και τότε η Νερένια τη χαράλησε και η καφέ αρκούδα γέλασε με την καρδιά της. Γέλασε κι άνοιξε το στόμα της και έφτυσε τις σταχόνες πάνω σε κάτι λουλούδια. Εκεί μόλις βγήκε ο ήλιος, εξατμίστηκαν κι έγιναν πάλι σύννεφο.

Η σταχονοπαρέα γέλασε κι αυτή με την καρδιά της, πιο δυνατά ακόμα κι από την καφέ αρκούδα. Κανένας δεν παρατήρησε ότι η Σταχονίτσα απομακρύνθηκε από την υπόλοιπη σταχονοπαρέα. Κανένας, εκτός από τη Νερούλα.

Η Σταχονίτσα, από τη στιγμή που άκουσε τη λέξη καταιγίδα, κάθισε μαζεμένη σε μια χωνίτσα, χωρίς να μιλάει. «Άντε, δε θα μας πεις κι εσύ την περιπέτειά σου; Γιατί κάθεται έτσι στενοχωρημένη;» ρώτησε η Νερούλα.

Η Σταχονίτσα τότε είπε, ότι χυρίζει από ένα πολύ κουραστικό ταξίδι και είχε μια άσχημη εμπειρία. Είχε πέσει με δύναμη από ένα σύννεφο πάνω σε ένα σπίτι. Το σπίτι χέμισε όλο με νερό από τη δυνατή καταιγίδα και πλημμύρισε το μπάνιο, ο νεροχύτης, το πλυντήριο, η κουζίνα και γενικά όλο το σπίτι.

Το νερό βγήκε με δύναμη από το σπίτι και η Σταχονίτσα πολύ-πολύ γρήγορα έπεσε μέσα στο ρέμα και ταξίδεψε, αλλά δεν μπορούσε να δει τίποτα εκεί μέσα γιατί είχε πολλή λάσπη. Δεν της άρεσε καθόλου. Μετά από ώρα έφτασε στη θάλασσα, όπου όλα ήταν πιο ήρεμα. Εκεί, την άλλη μέρα εξατμίστηκε.

«Μη στενοχωριέσαι, Σταχονίτσα. Σε όλους μας έχει συμβεί κάτι άσχημο σε κάποιο από τα ταξίδια μας», της είπε η Νερούλα και διηγήθηκε τη δική της περιπέτεια.

Μια μέρα ήταν σε ένα σύννεφο. Μετά από ένα μεγάλο ταξίδι, το σύννεφο έβρεξε και η Νερούλα έπεσε κατευθείαν σε ένα ποτάμι. Το ποτάμι αυτό όμως ήταν το πιο βρώμικο που είχε συναντήσει ποτέ, γιατί είχε απόβλητα και μια πετρελαιοκηλίδα από ένα ερχοστάσιο εκεί κοντά. Της Νερούλας δεν της άρεσε καθόλου εκεί, γιατί ήταν αηδιαστικά.

Σε λίγο είδε κάτι αχριόπαπες κι αυτές της είπαν: «Μην κολυμπήσεις καθόλου εδώ. Πήχαινε στην άλλη πλευρά χρήγορα. Μια φίλη μας αχριόπαπια, είχε μπει κατά λάθος στην πετρελαιοκηλίδα και αρρώστησε. Κόλλησαν τα φτερά της και δεν μπορούσε να πετάξει. Την βρήκε ένας άνθρωπος που φορούσε γάντια και την πήγε στον κτηνίατρο, που είχε και στηθοσκόπιο και αυτός την έπλυνε, τη φρόντισε και την έσωσε». Η Νερούλα στενοχωρήθηκε πολύ με αυτά που άκουσε. Μετά κολύπησε για πολλή ώρα και ήταν μακριά πια, έφτασε στη θάλασσα.

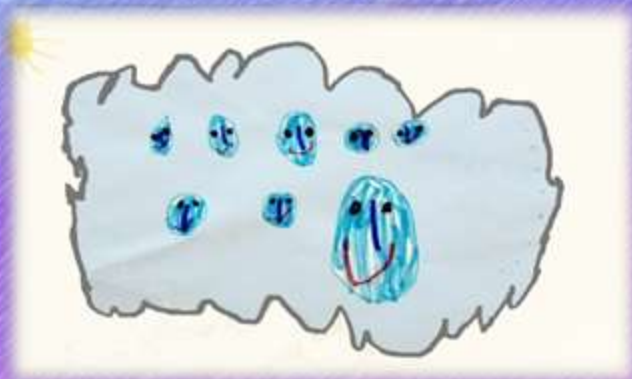
«Εύχομαι οι άνθρωποι να καταλάβουν το κακό που προκαλούν και να καθαρίσουν την πετρελαιοκηλίδα και οι αχριόπαπες να μπορούν να κολυμπήσουν και να βρουν φαγητό», είπε η Νερούλα αποχρηστευμένη.

Η Σταχονίτσα είπε τότε, πως άκουσε κάπου, ότι τώρα τελευταία, η κυρά- Δροσερούλα, η πιο παλιά σταχόνα, κάνει μια έρευνα. Ψάχνει να βρει όλες τις πηγές που βγαίνει καθαρό, πόσιμο νερό, γιατί έχει καταλάβει τόσα χρόνια, από τα ταξίδια της, ότι το πόσιμο νερό έχει γίνει πολύ σπάνιο.

«Ποιός λέει το όνομά μου;», ακούστηκε μια φωνή. Όλη η σταχονοπαρέα τότε ζαφνιασμένη, φώναζε με ενθουσιασμό: «Η κυρά-Δροσερούλα, η πιο παλιά σταχόνα!» Είχαν πολύ καιρό να τη δουν και τους είχε λείψει.

Η κυρά-Δροσερούλα, η πιο παλιά σταχόνα, καθόταν από ώρα, λίγο πιο πέρα και παρακολουθούσε με ενδιαφέρον τη συζήτηση. Πλησίασε τη σταχονοπαρέα, μάζεψε γύρω της τις σταχόνες και τους είπε:

«Καλές μου σταχόνες, άκουσα αυτά που λέγατε. Οι άνθρωποι, δε νοιάζονται για τη γη και το περιβάλλον, ούτε και για το νερό. Πετάνε σκουπίδια παντού, βρωμίζουν τη γη και προκαλούν μόλυνση στα ποτάμια, στη θάλασσα και στον αέρα, με τα ερχοστάσια, τις πετρελαιοκηλίδες και τα καυσαέρια.

Η Γη μας έχει αρρωστήσει από όλη αυτή τη μόλυνση και ανεβάζει πυρετό. Η θερμοκρασία ανεβαίνει συνεχώς και δημιουργούνται πολλά προβλήματα. Χαλάει το κλίμα, θα λιώσουν οι πάχοι στο Βόρειο και το Νότιο πόλο από την πολλή ζέστη και θα πλημμυρίσουν τα πάντα. Τα ζώα και τα φυτά, αλλά και οι άνθρωποι δεν θα μπορούν να ζήσουν καλά. Η Γη καταστρέφεται και οι άνθρωποι δεν κάνουν κάτι για να σταματήσει αυτό.»

Ο Σταχονούλης, που δεν είχε μιλήσει καθόλου μέχρι εκείνη τη στιγμή, πετάχτηκε και είπε με δυνατή και καθαρή φωνή: «Μπορούμε να τη σώσουμε, αν συνεργαστούμε όλοι μαζί».

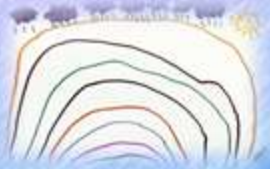
Τους εξήγησε ότι μπορούν όλες οι σταχόνες να συνεννοηθούν μεταξύ τους και να πάνε να βρουν τα παιδιά όλου του κόσμου, γιατί μόνο αυτά καταλαβαίνουν και μπορούν να βοηθήσουν. Μπορούν να πουν στα παιδιά, ότι στα ταξίδια τους βλέπουν τα προβλήματα που δημιουργεί η μόλυνση του περιβάλλοντος και να τους τα περιχράψουν.

Τα παιδιά μπορούν να πείσουν τους μεγάλους ότι κάτι πρέπει να κάνουν και να βρουν μια λύση για να σωθεί η Γη. Μπορούν να κάνουν ανακύκλωση και να μη χερμίζουν τη Γη σκουπίδια, απόβλητα και καυσαέρια. Και όταν μετά από χρόνια μεγαλώσουν αυτά τα παιδιά, θα μάθουν και στα δικά τους παιδιά να κάνουν το ίδιο.

«Δεν θα αφήσουμε τη Γη λυπημένη. Μπορούμε να τα καταφέρουμε!», είπε με σιγουριά ο Σταχονούλης και όλες οι σταχόνες συμφώνησαν ενθουσιασμένες.

«Εμπρός σταχονοπαρέα! Ξεκινάμε!»

Βοηθάμε
οἱ ὅλοι
μαζί
να σωθεῖ
ἡ Γῆ

Ὁ κόσμος
πρέπει
να ἀγαπά
εσὺ!

ΚΝΜΕ
ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗ

ΜΗ ΒΑΡΕΝ
ΤΙΖΕΤΕ
ΔΙΑΤΡΥΠΗ

ΣΟΣΤΕΤΑ
ΔΕΝΤΡΑ

ΣΟΦΕ ΤΟ
ΔΑΙΔΟΣ

ΔΕΝ ΖΟΥΜΕ
ΧΩΡΙΣ
ΚΛΟΠΟ
ΝΕΡΟ

ΠΡΟΤΗΡΕ ΤΑ
ΖΩΑ

ΜΗΝ ΛΙΤΩΘΕ
ΚΑΤΙ ΔΙΑ

ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ
2017-2018

**1/ΘΕΣΙΟ ΟΛΗΜΕΡΟ
ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ
ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ**

ΝΗΠΙΑΓΩΓΟΙ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΓΙΑΝΝΕΛΟΥ
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΝΤΕΡΤΗ

πρε υ α ρ ι ω χ ς

χ ρ ο σ τ ο ς

α ν α μ ο ρ ι σ

μ α ρ ι α

κ α τ ρ ι κ ο ν

θ α ν ά σ η ς

α γ ο λ ο τ α ο η ς

1/ΘΕΣΙΟ ΟΛΟΗΜΕΡΟ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ

ΤΕΛΟΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΟΥ

«...αλλά αν δεν είναι ευτυχισμένο,
τότε δεν είναι το τέλος φίλοι μου!»

Σχολικό Έτος 2017 - 2018

Νηπιαγωγοί: Ευαγγελία Γιαννέλου, Αγγελική Ντέρτη